VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Spraw Zagranicznych**
(nr 149)
z dnia 25 czerwca 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Spraw Zagranicznych (nr 149)

25 czerwca 2019 r.

Komisja Spraw Zagranicznych, obradująca pod przewodnictwem posła **Roberta Tyszkiewicza (PO-KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– uzupełnienie składu prezydium Komisji,

– rozpatrzenie i zaopiniowanie dla Komisji Finansów Publicznych Sprawozdania z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2018 r., (druk nr 3490), wraz z analizą Najwyższej Izby Kontroli (druk nr 3539), w zakresie:
1) części budżetowej 45 – Sprawy zagraniczne:
a) dochody i wydatki,
b) wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych;
c) dotacje podmiotowe i celowe;
2) części budżetowej 83 – Rezerwy celowe, w zakresie pozycji 31 i 87;
3) dotacji podmiotowych;
4) państwowej osoby prawnej – Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych,

– zaopiniowanie kandydata na stanowisko ambasadora RP – pana Piotra Rychlika.

W posiedzeniu udział wziął: **Szymon Szynkowski vel Sęk** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Dariusz Zielecki** p.o. wicedyrektora Departamentu Administracji Publicznej Najwyższej Izby Kontroli.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Piotr Babiński**, **Artur Kucharski** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Dzień dobry. Witam państwa. Otwieram posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych. Witam panie i panów posłów. Witam pana ministra Szymona Szynkowskiego vel Sęka – sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Witam przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli, Ministerstwa Finansów oraz kandydata na ambasadora – pana Piotra Rychlika. Stwierdzam kworum oraz przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia wobec niewniesienia do niego zastrzeżeń.

Doręczony państwu porządek obrad obejmuje następujące punkty: w punkcie pierwszym uzupełnienie składu prezydium Komisji; w punkcie drugim rozpatrzenie i zaopiniowanie dla Komisji Finansów Publicznych sprawozdania z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2018 roku (druk nr 3490), wraz z analizą Najwyższej Izby Kontroli (druk nr 3539), w zakresie: 1) części budżetowej 45 – Sprawy zagraniczne: a) dochody i wydatki, b) wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych; c) dotacje podmiotowe i celowe, 2) części budżetowej 83 – Rezerwy celowe, w zakresie pozycji 31 i 87; 3) dotacji podmiotowych; 4) państwowej osoby prawnej – Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych – referuje minister spraw zagranicznych; w punkcie trze-

cim zaopiniowanie kandydata na stanowisko ambasadora RP – pana Piotra Rychlika; w punkcie czwartym sprawy bieżące. Jeśli nie usłyszę uwag ze strony państwa posłów, uznam, że Komisja przedstawiony porządek obrad akceptuje. Uwag nie słyszę.

Przystępujemy do realizacji punktu pierwszego. Informuję, iż pani poseł Małgorzata Gosiewska, w związku z objęciem stanowiska wicemarszałek Sejmu, w dniu 13 czerwca zrezygnowała z funkcji wiceprzewodniczącej Komisji Spraw Zagranicznych. Dokonamy teraz w związku z tym wyboru uzupełniającego. Czy ktoś chciałby zgłosić kandydaturę jednego z członków Komisji na tę funkcję? Pan przewodniczący Czarnecki.

Poseł Przemysław Czarnecki (PiS):

Panie przewodniczący, panie ministrze, chciałbym zgłosić kandydaturę naszego kolegi od samego początku tej kadencji Sejmu – posła Józefa Leśniaka.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Czy pan poseł wyraża zgodę?

Poseł Józef Leśniak (PiS):

Tak, wyrażam zgodę.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Przypominam, że zgodnie z art. 20 ust. 3 regulaminu Sejmu Komisja odwołuje i powołuje członków prezydium w głosowaniu jawnym, większością głosów. Głosowanie jawne na posiedzeniu Komisji odbywa się poprzez podniesienie ręki i obliczenie głosów przez pracowników sekretariatu Komisji. Wybór na funkcję zostanie dokonany, jeśli kandydat otrzyma więcej głosów za, niż przeciw. Czy wszystko jest jasne? Rozumiem, że tak. Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za wyborem pana posła Józefa Leśniaka na zastępcę przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych? (8) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (1)

Stwierdzam, że pan poseł Józef Leśniak został wybrany na zastępcę przewodniczącego Komisji. Gratuluję serdecznie wyboru, panie pośle. Zapraszam do stołu prezydialnego.

Przystępujemy do realizacji punktu drugiego – sprawozdania z wykonania budżetu państwa. Wszyscy posłowie otrzymali sprawozdanie Ministerstwa Spraw Zagranicznych z realizacji budżetu państwa w wybranych działach oraz informację Najwyższej Izby Kontroli o wynikach kontroli wykonania budżetu państwa, a także opinię Biura Analiz Sejmowych. Bardzo proszę pana ministra Szymona Szynkowskiego vel Sęka o zabranie głosu w tej kwestii.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Szymon Szynkowski vel Sęk:

Dziękuję. Panie przewodniczący, szanowni państwo posłowie, przekazaliśmy dość szczegółowy materiał przedstawiający wykonanie budżetu państwa w części 45 – Sprawy zagraniczne, będącej w dyspozycji ministra spraw zagranicznych. Ta część budżetowa obejmuje ministerstwo, 164 placówki zagraniczne oraz przychodnię lekarską służby zagranicznej. Pierwotnie przyznany plan wydatków na rok 2018 wynosił nieco ponad 2 000 000 tys. zł – konkretnie 2 036 000 tys. zł. W wyniku zwiększeń z rezerwy ogólnej i rezerw celowych ostateczna kwota planu ministerstwa po zmianach wyniosła 2 105 000 tys. zł, zaś zwiększenia z rezerw celowych zostały przeznaczone na sfinansowanie zadań z zakresu pomocy rozwojowej i humanitarnej, opłacenie zadośćuczynień zasądzonych wyrokami Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu oraz pomoc dla repatriantów. Realizacja wydatków w 2018 roku zamknęła się kwotą 2 059 000 tys. zł, czyli około 98% planu po zmianach.

Zgodnie z ustawą budżetową na rok 2018 zaplanowano dochody w wysokości 206 000 tys. zł. Te dochody przede wszystkim obejmowały opłaty za czynności konsularne, wykonywane przez placówki zagraniczne. Pozostałe dochody zrealizowane w MSZ dotyczą zwrotów dotacji wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem lub pobranych w nadmiernej wysokości oraz wpływów z różnych dochodów dotyczących rozliczeń z lat ubiegłych. Ostateczne wykonanie dochodów budżetowych wyniosło 203 000 tys. zł, czyli 98% planu.

Odnosząc się do kwestii podjętych przez Najwyższą Izbę Kontroli, z powagą traktujemy oceny i uwagi sformułowane przez NIK. Zrealizowaliśmy zdecydowaną większość

zaleceń pokontrolnych NIK po kontroli budżetu państwa w 2017 roku. Oczywiście stale poprawiamy warsztat pracy, co znalazło odzwierciedlenie w wynikach kontroli wykonania budżetu za rok 2018. Jesteśmy do dyspozycji, wraz z liczną grupą państwa dyrektorów, aby podpowiedzieć na szczegółowe pytania państwa posłów.

Proszę pana przewodniczącego i Wysoką Komisję o przyjęcie informacji o wykonaniu budżetu państwa w części 45 – Sprawy zagraniczne za rok 2018. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Dziękuję, panie ministrze. Czy przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli – dyrektor Dariusz Zielecki chciałby zabrać głos?

P.o. wicedyrektora Departamentu Administracji Publicznej Najwyższej Izby Kontroli Dariusz Zielecki:

Jeśli można, panie przewodniczący. Dariusz Zielecki – pełniący obowiązki wicedyrektora Departamentu Administracji Publicznej. Najwyższa Izba Kontroli przyjęła wobec wykonania budżetu państwa w części 45 – z uwagi na stwierdzone nieprawidłowości – obniżoną ocenę opisową. Nieprawidłowości te, w tym także ujawnione podczas odrębnych kontroli w placówkach zagranicznych świadczą, naszym zdaniem, o nieskutecznym nadzorze i kontroli dysponenta nad realizacją budżetu. Pozytywnie opiniujemy sprawozdawczość budżetową dysponenta części. Co prawda wystąpiły pewne nieprawidłowości, przede wszystkim niezgodne z przepisami, zdaniem NIK, ujęcie w sprawozdaniu Rb-27 o dochodach, zaległości, które nie mogą być egzekwowane. Są to tzw. należności sporne. Błędy te nie spowodowały obniżenia oceny za sprawozdawczość.

Wśród nieprawidłowości stwierdzonych w MSZ należy wskazać przede wszystkim nierzetelne przygotowanie planowanej od 2016 roku przebudowy budynku MSZ przy ulicy Tanecznej. To projekt, który w 2018 roku przebiegał bardzo opieszale. W efekcie wzrosły planowane nakłady. W lutym 2017 planowano, że będzie to 1800 tys. zł, w lutym 2019 – po dwóch latach – było to już 4700 tys. zł. Jak wynika z odpowiedzi ministra na wystąpienie, rzeczywista wartość tego kontraktu, ponieważ umowa została już zawarta w 2019 roku, jest niższa od planowanej kwoty 4700 tys. zł. W związku z tym, że ta inwestycja się przeciąga, konieczne było poniesienie wydatków na tymczasowy najem pomieszczeń biurowych.

Kolejna nieprawidłowość stwierdzana jest przez nas od kilku lat. To kwestia nieokreślenia mierników wykonania zadań i podzadań oraz działań dla poszczególnych dysponentów trzeciego stopnia. W naszej ocenie utrudnia to rzetelną ocenę efektywności realizacji zadań tych jednostek. Chodzi tu o MSZ, jako urząd i o wszystkie placówki zagraniczne. Stwierdziliśmy także po raz kolejny brak spójności – rozbieżność mierników celów w planie działalności ministra i w planie wydatków w układzie zadaniowym. Naszym zdaniem te dwa dokumenty muszą być spójne ze sobą. Plan wydatków w układzie zadaniowym ma służyć finansowaniu planu działalności. Kolejna sprawa to nierzetelne przygotowanie zamówienia na rozbudowę systemu wydruku. Skutkowało to udzieleniem trzech odrębnych zamówień na dostawy materiałów eksploatacyjnych bez stosowania ustawy – Prawo zamówień publicznych. Naszym zdaniem, gdyby to zamówienie lepiej przygotować, można byłoby uniknąć naruszenia Prawa zamówień publicznych polegającego na tym, że te odrębne zamówienia nie musiały być realizowane zgodnie z przepisami Prawa zamówień publicznych. Naszym zdaniem powinny być traktowane łącznie i dlatego nie korzystały ze zwolnienia ze stosowania przepisów ustawy.

Jeśli chodzi o nieprawidłowości stwierdzone w wyniku kontroli w trzech ambasadach – Jordanii, Serbii i Gruzji – opis tych kontroli jest dość szczegółowo przedstawiony w naszej informacji w rozdziale czwartym. Pokrótce, dotyczyły one w szczególności: nieprowadzenia okresowych kontroli stanu technicznego budynków; nierzetelnego ewidencjonowania składników majątku, dochodów, wydatków, co również miało wpływ na rzetelność sprawozdań; nienależytego nadzoru nad realizowanymi projektami pomocowymi. Z ustaleń tych kontroli w placówkach wynikało także – konkretnie w placówce w Tbilisi – iż zakupiona w 2008 roku nieruchomość tzw. Villa Berika, pomimo wielokrotnych zmian koncepcji wykorzystania pozostawała dalej niezagospodarowana i ulegała

degradacji, w związku z tym jej wartość spadła. O tym problemie informowaliśmy ministra i Wysoką Komisję także w roku ubiegłym.

Jeśli chodzi o liczby, kontrola dochodów, zgodnie z założeniami ograniczyła się do analizy porównawczej danych. Dochody zrealizowano w ponad 98% w stosunku do wielkości planowanych. Były one o ponad 18% niższe niż dochody w 2017 roku. Głównie zmniejszone są wpływy z opłat paszportowych oraz pozostałych opłat konsularnych. Jeśli chodzi o wydatki, zrealizowane zostały w kwocie ponad 2 059 000 tys. zł – prawie 98% planu i 16% mniej niż w roku ubiegłym. Warto zauważyć tę różnicę. Jest łatwa do wyjaśnienia. To zmniejszenie jest efektem poniesienia w 2018 roku niższych wydatków na składki na operacje pokojowe ONZ, a także faktu, iż w 2017 roku, co do którego porównujemy 2018 rok, nastąpiła jednorazowa spłata zaległych składek do organizacji międzynarodowej. W związku z tym wydatki były nadnaturalnie zwiększone w 2017 roku. Stosunkowo niskie było wykonanie planu wydatków majątkowych – 91,5% planu, co wynikało m. in. z opóźnienia realizacji inwestycji przy ulicy Tanecznej. Jeśli chodzi o zobowiązania wymagalne, wyniosły prawie 75 000 tys. zł. Wiązały się głównie z wynagrodzeniem rocznym, prawie 42 000 tys. zł dotyczyło zobowiązań z tytułu podatku i składek na ubezpieczenia społeczne od umów-zleceń realizowanych przez placówki zagraniczne. Kolejna kwota to nieodebranie przez stronę postępowania odszkodowania zasądzonego orzeczeniem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Ta zasądzona kwota została przez MSZ złożona do depozytu sądowego. Jeśli chodzi o przeciętne zatrudnienie, nie zmieniło się w porównaniu do roku ubiegłego i wyniosło 3422 osoby. Wynagrodzenia pozostały również na poziomie roku ubiegłego i wyniosły średnio 7800 zł. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy są pytania państwa posłów? Pan poseł Marek Krząkała. Bardzo proszę.

Poseł Marek Krząkała (PO-KO):

Bardzo dziękuję. Panie przewodniczący, słuchając tych uwag przedstawiciela NIK zastanawiam się, w czym leży problem, że nie można zapewnić skutecznego nadzoru i kontroli nad inwestycjami. To nie jest temat nowy. Powiem tak, gdyby takie sytuacje działy się w samorządzie lokalnym, ktoś poniósłby odpowiedzialność za brak nadzoru, wyciągnięto by jakieś konsekwencje. Tu to przechodzi bez rozgłosu. Wiemy, że jest problem, bo nie jest to problem tegoroczny, pojawia się non stop, ale nic się z tym nie dzieje, nie są wyciągane żadne wnioski, nie próbuje rozwiązać się dość istotnego i palącego problemu nadzoru nad inwestycją. W samorządzie to by nie przeszło. Druga kwestia – jak to jest, że na zastrzeżenia NIK odpowiada osoba nieupoważniona – dyrektor Biura Spraw Osobowych, który nie powinien tego robić? To lekceważenie NIK. Proszę mi powiedzieć o przyczynach. Powołuję się na opinię Biura Analiz Sejmowych. Cytuję pismo z dnia 15 maja „Dyrektor Biura Spraw Osobowych wniósł zastrzeżenia do wystąpienia pokontrolnego. Postanowieniem z 20 maja prezes NIK odmówił przyjęcia zgłoszonych zastrzeżeń, jako wniesionych przez osobę nieuprawnioną". Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Czy są jeszcze jakieś pytania ze strony państwa posłów? Chciałbym wykorzystać tę możliwość i zapytać o stan realizacji inwestycji w Mińsku – chodzi o polską ambasadę. Czy są jakieś postępy w ostatnim czasie? Były zapowiedzi ministra, sprzed dwóch lat i sprzed roku, że ta inwestycja jest dynamicznie realizowana. Chciałbym przy okazji zapytać: Jak wygląda wykonanie budżetu w tym zakresie? Głos ma pan poseł Obrycki.

Poseł Norbert Obrycki (PO-KO):

Pan przewodniczący przypomniał mi – przy okazji Mińska chciałbym zapytać o stan realizacji ambasady RP w Berlinie.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

To jest stały temat indagacji budżetowych. Jeśli nie ma więcej pytań, bardzo proszę pana ministra o udzielenie odpowiedzi.

Sekretarz stanu w MSZ Szymon Szynkowski vel Sęk:

Dziękuję bardzo. Każdy przypadek należy analizować indywidualnie. Z wymienionych w raporcie NIK, odpowiadając na pytanie pana posła Krząkały, posłużę się przypadkiem Tbilisi. Gdzie jest źródło problemu? Nieruchomość znana jako Villa Berika została w 2008 roku zakupiona z przeznaczeniem na siedzibę ambasady RP w Tbilisi. Nie potrafimy zrozumieć powodów, dla których ówczesne kierownictwo resortu spraw zagranicznych dokonało zakupu tej nieruchomości. Już w chwili pozyskania tego obiektu był on obarczony ukrytymi wadami uniemożliwiającymi szybką ekonomicznie uzasadnioną adaptację na siedzibę urzędu. Dodatkowe, szczegółowe badania wykazały szereg innych wad: brak izolacji przeciwwilgociowej, konieczność wymiany stolarki okiennej, wszystkich instalacji wewnętrznych, umocnienia ścian oporowych itd. W związku z tym wartość tej nieruchomości po ocenie spadła kilkukrotnie w stosunku do ceny zakupu. Rodzi się pytanie: Jak tę sytuację ocenić i jakie z niej wyciągnąć wnioski? W tym przypadku wnioski zostały wyciągnięte na poziomie odpowiedzialności dyscyplinarnej i wniosku do prokuratury w tej sprawie, jeśli chodzi o osoby odpowiedzialne za te decyzje. Staramy się reagować w sytuacjach, w których są ku temu powody. Wydaje się, że ten przypadek jest szczególny i powody są.

Czy można wzmacniać nadzór? Oczywiście, że tak. Chcielibyśmy poprawiać nadzór nad wykonywanymi inwestycjami i życzylibyśmy sobie, aby były realizowane szybciej, sprawniej i w sposób niebudzący żadnych wątpliwości ekonomicznych. To stan, do którego dążymy. Tam, gdzie są nieprawidłowości, stwierdzone również w kontekście analizy stanu faktycznego i prawnego, jest na to reakcja.

Jeśli chodzi o kwestie osoby rzekomo nieupoważnionej, stoimy na stanowisku odmiennym. Pan dyrektor Lompart, który wówczas sygnował odpowiedź na zastrzeżenia Najwyższej Izby Kontroli zastępował formalnie dyrektora generalnego. W związku z tym w naszej opinii był osobą upoważnioną do udzielenia takiej odpowiedzi.

Jeśli chodzi o stan inwestycji w Mińsku i Berlinie, poproszę o odpowiedź przedstawicieli Biura Infrastruktury Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Udzielą oni państwu najbardziej aktualnych informacji.

Zastępca dyrektora Biura Infrastruktury MSZ Sylwester Janyszko:

Sylwester Janyszko – Biuro Infrastruktury MSZ. Jeśli chodzi o inwestycję w Berlinie, na ukończeniu jest dostosowanie dokumentacji, która musiała być zmieniona z uwagi na nowelizację prawa niemieckiego. W lipcu odbędzie się pierwszy etap przetargu na wyłonienie generalnego wykonawcy. Jeśli wszystko będzie szło zgodnie z prawem, bez odwołań, to na koniec roku, a jeśli będą odwołania, to w pierwszym kwartale przyszłego roku przewidujemy wbicie łopaty w Berlinie. Wszelkie drobne kwestie, które uniemożliwiały podjęcie działań od kilku miesięcy, zostały w Berlinie usunięte. To były drobne rzeczy, począwszy od wody opadowej. Takie tematy blokowały możliwość rozpoczęcia inwestycji.

Jeśli chodzi o Mińsk, prace są bardziej zaawansowane. Obecnie wzywamy potencjalnych generalnych wykonawców – na polu boju zostało dwóch – do złożenia ostatecznych ofert. Najprawdopodobniej w przeciągu dwóch-trzech miesięcy dojdzie do podpisania umowy na wykonawstwo.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Jaki jest wówczas przewidywany harmonogram prac, jeśli wszystko zostanie podpisane?

Zastępca dyrektora biura w MSZ Sylwester Janyszko:

Przystąpimy do robót i w przeciągu 28 miesięcy powinniśmy tę ambasadę mieć zrobioną.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Jeszcze pan poseł Obrycki.

Poseł Norbert Obrycki (PO-KO):

Chciałem uzupełnić pytanie. Składałem co najmniej dwie interpelacje w tej sprawie. Na początku kadencji przetarg na wykonawstwo budynku ambasady w Berlinie został unieważniony. Czy na podstawie tego samego projektu realizowany jest przetarg na wykonawstwo, czy jakiś inny projekt wchodzi w grę?

Zastępca dyrektora biura w MSZ Sylwester Janyszko:

Na podstawie tego samego projektu, który jest teraz uszczegóławiany i dostosowywany do nowych wymogów prawa niemieckiego.

Poseł Norbert Obrycki (PO-KO):

Znaczy, że straciliśmy trzy lata.

Zastępca dyrektora biura w MSZ Sylwester Janyszko:

Straciliśmy trzy lata, ale wcześniej decyzje miały być podejmowane w innej formie. Ta inna forma inwestycji po naszej ocenie okazała się niewystarczająca, nie doprowadziłaby do sukcesu.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Czy są jeszcze jakieś pytania do strony rządowej lub Najwyższej Izby Kontroli? Jeśli nie ma, to proponuję, aby komisja rekomendowała przyjęcie sprawozdania z wykonania budżetu państwa. Proponuję, aby pan poseł Piotr Pyzik reprezentował nasze stanowisko na posiedzeniu Komisji Finansów Publicznych. Czy pan poseł wyraża zgodę?

Poseł Piotr Pyzik (PiS):

Tak, oczywiście.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Przeprowadzimy głosowanie. Kto jest za przyjęciem sprawozdania oraz wyznaczeniem pana posła Pyzika na reprezentanta naszej Komisji podczas posiedzenia Komisji Finansów Publicznych? (9) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (1)

Dziękuję bardzo. Stwierdzam, że Komisja przyjęła opinię pozytywną.

Przystępujemy do realizacji punktu trzeciego porządku obrad – do zaopiniowana kandydatury pana Piotra Rychlika na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Finlandii. Bardzo proszę pana ministra Szymona Szynkowskiego vel Sęka o prezentację kandydatury.

Sekretarz stanu w MSZ Szymon Szynkowski vel Sęk:

Dziękuję, panie przewodniczący. Wzorem reguły dżentelmeńskiej z państwem posłami, pozwolę sobie oszczędzić powtarzania informacji, które zawarliśmy w wersji pisemnej życiorysu kandydata przekazanego Wysokiej Komisji. Myślę, że lepiej poświęcić ten czas na autoprezentację planów kandydata, jeśli chodzi o działalność na placówce oraz ewentualną dyskusję. Ze swojej strony mogę tylko powiedzieć, że pan Piotr Rychlik jest doktorem nauk prawnych, zawodowym dyplomatą i znam go przede wszystkim jako sprawnego dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego. To trudny i wymagający departament Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Pozostanie mi tylko żałować, że zamienimy dobrego dyrektora na, jak jestem przekonany, bardzo dobrego ambasadora, jeśli taka będzie rekomendacja szanownej Komisji. Dobrych ambasadorów potrzebujemy, więc żal ten będzie osłodzony tą decyzją. Oddam teraz głos panu dyrektorowi Rychlikowi, jeśli pan przewodniczący pozwoli.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Bardzo proszę o prezentację priorytetów misji w Finlandii.

Kandydat na ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Republice Finlandii, dyrektor Departamentu Prawno-Traktatowego MSZ Piotr Rychlik:

Dziękuję serdecznie. Bardzo dziękuję panu ministrowi za miłe słowa na mój temat. Szanowni panowie przewodniczący, Wysoka Komisjo, jako zastępca dyrektora, a następnie dyrektor Departamentu Prawno-Traktatowego MSZ miałem wielokrotnie okazję uczestniczyć w obradach Wysokiej Komisji, kiedy przedmiotem dyskusji były umowy międzynarodowe ratyfikowane za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Dziś mam szczególny zaszczyt wystąpić przed państwem jako kandydat na ambasadora RP w Republice Finlandii. Zaszczyt ten przypada mi w momencie, który jest ciekawy i ważny z dwóch powodów. Po pierwsze, w następstwie kwietniowych wyborów parlamentarnych w Finlandii kilka dni temu ukonstytuował się nowy rząd, z premierem Antti Rinnem z partii socjal-

demokratycznej i ministrem spraw zagranicznych Pekką Haavisto z partii zielonych. Drugi z powodów jest taki, że za niecały tydzień Finlandia po raz trzeci w historii obejmie przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej. Najbliższe miesiące będą więc czasem szczególnie intensywnej pracy dla ambasady RP w Helsinkach.

Ramy czasowe dzisiejszego spotkania oczywiście nie pozwalają na szczegółowe omówienie wyzwań stojących przed placówką i jej nowym szefem w Finlandii. Pozwolą państwo, że skrótowo przedstawię najważniejsze wyzwania stojące przed nowym kierownikiem placówki. Chcę podkreślić, że Polskę i Finlandię łączą bardzo przyjazne stosunki. Oba państwa są członkami Unii Europejskiej. Z uwagi na nadchodzącą prezydencję Finlandii w Radzie, w ciągu kilku najbliższych miesięcy chciałbym poświęcić największą uwagę współpracy w ramach Unii. To prawda, że po wejściu w życie traktatu z Lizbony szereg procesów decyzyjnych w UE inicjowanych jest przez instytucje unijne, ale nie można bagatelizować nieformalnej roli prezydencji. Chciałbym uzyskać zrozumienie strony fińskiej dla najważniejszych polskich postulatów dotyczących wieloletnich ram finansowych, w tym zapewnienia odpowiednich środków na fundusz spójności i wspólną politykę rolną.

Dotychczasowe polskie doświadczenia wskazują, że możliwa jest bardzo dobra współpraca z Finlandią w zakresie jednolitego unijnego rynku oraz procesu cyfryzacji. Inną, ważną kwestią wymagającą współpracy jest przygotowanie do brexitu i niwelowanie negatywnych następstw procesu wyjścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej. Oczywiście ta pogłębiona współpraca z Finlandią w zakresie agendy unijnej wykracza daleko poza perspektywę sześciomiesięcznej prezydencji. Siłą rzeczy najbliższe miesiące będą dla współpracy szczególnie istotne. Dlatego z wielkim zainteresowaniem oczekuję jutrzejszego przemówienia premiera Rinne w fińskim parlamencie, w trakcie którego poznamy więcej szczegółów na temat priorytetów fińskiej prezydenci.

Panie i panowie posłowie, kolejną niezwykle ważną sferą współpracy polsko-fińskiej jest obronność i szeroko pojęta polityka bezpieczeństwa. Finlandia nie jest członkiem NATO, ale ze względu na doświadczenia historyczne oraz wydarzenia współczesne państwo to ma podobną jak Polska percepcję zagrożeń. Mimo braku formalnego członkostwa w sojuszu, Finlandia uczestniczy w wybranych ćwiczeniach i misjach NATO. Bardzo ważne jest również, aby oba państwa współpracowały w zakresie rozwoju wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej. Działania EU i NATO powinny się uzupełniać, a nie ze sobą konkurować. Nasz dotychczasowy dialog pokazuje w tym zakresie wiele zbieżności.

Pokrewnym obszarem współpracy jest przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym. W maju 2017 roku w Helsinkach z udziałem Polski utworzono Europejskie Centrum Doskonalenia w Dziedzinie Zwalczania Zagrożeń Hybrydowych. Wydarzenia ostatnich lat pokazują, że działania hybrydowe mogą być równie skuteczne, jak tradycyjne akcje militarne. Mieliśmy z tym do czynienia podczas ataków cybernetycznych w Estonii, podczas aneksji Krymu i koordynowanych zamachów terrorystycznych w Europie Zachodniej. Dlatego też, jeśli obejmę funkcję ambasadora RP w Finlandii, będę wspierał jeszcze mocniejsze zaangażowanie Polski w prace centrum. Te działania zamierzam podejmować w ramach kompetencji ambasadora, w ścisłej współpracy z attaché obrony.

Mówiąc o Finlandii w kontekście polityki bezpieczeństwa trzeba wspomnieć o roli tego państwa w pokojowym rozstrzyganiu sporów międzynarodowych. To właśnie w Helsinkach podpisano akt końcowy Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, która kilkanaście lat później przekształciła się w Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie. Również współcześnie to ważny punkt na mapie dialogu międzynarodowego, o czym świadczy chociażby szczyt amerykańsko-rosyjski zorganizowany w 2018 roku w lipcu, z udziałem prezydenta Trumpa i prezydenta Putina. Ambasada RP powinna zawsze być blisko tego typu wydarzeń, gdyż mogą mieć istotne przełożenie na interes Polski. W ostatnim czasie Finlandia pełniła również przewodnictwo w Komitecie Ministrów Rady Europy i włożyła wiele wysiłków w to, aby zażegnać kryzys tej organizacji. Z punktu widzenia Polski, ostatnie spotkanie komitetu ministrów stworzyło okazję pierwszego od pięciu lat spotkania na szczeblu ministrów spraw zagranicznych Polski i Federacji Rosyjskiej. Miałem okazję uczestniczyć w tym spotkaniu. Jeśli powierzona zostanie mi rola ambasadora RP w Helsinkach, zawsze

będę chciał wykorzystywać tego dobrego ducha Helsinek do omawiania istotnych z punktu widzenia interesu Polski spraw.

Niech państwo pozwolą, że jeszcze na chwilę pozostanę przy multilateralnym wymiarze stosunków polsko-fińskich. Chciałbym odnotować doskonałą współpracę dwustronną w sprawach polarnych. Do zeszłego miesiąca Finlandia pełniła przewodnictwo w Radzie Arktycznej. Polska ma status obserwatora na tym forum i aktywnie go wykorzystuje. Jesteśmy gospodarzem cyklicznych spotkań przewodnictwa każdorazowo Rady Arktycznej z państwami-obserwatorami i Unią Europejską. To tzw. spotkania formatu warszawskiego. W zeszłym miesiącu jako kolejny wyraz tej dwustronnej dobrej współpracy odbyło się seminarium w Helsinkach na temat przyszłości Arktyki. Zostało zorganizowane z inicjatywy ambasady RP, przy udziale resortów spraw zagranicznych obu państw. Myśląc i mówiąc o Arktyce, nie zawsze dostrzegamy rolę tego regionu dla interesów Polski. Jako kierownik placówki w Helsinkach chciałbym to postrzeganie zmienić. Jest ku temu szereg powodów. Wskazałbym cztery z nich: bezpieczeństwo, klimat, nauka i gospodarka. Zmniejszanie się pokrywy lodowej w Arktyce jest z jednej strony bardzo dużym wyzwaniem dla środowiska, a z drugiej stwarza pewne nowe możliwości gospodarcze. Nowa infrastruktura militarna w Arktyce to wyzwanie dla całej euroatlantyckiej architektury bezpieczeństwa. Polska nauka dysponuje potencjałem, który pozwala włączyć się w dyskusję nad ochroną środowiska Arktyki, a z drugiej strony szukać obszarów, gdzie możliwa jest zrównoważona działalność gospodarcza. Te skrótowo przedstawione fakty świadczą o tym, że ambasada Polski w Helsinkach, we współpracy z pozostałymi siedmioma polskimi placówkami w państwach Rady Arktycznej, powinny blisko współpracować, aby proponować kierunki polskiego zaangażowana w tym regionie.

Mówiąc o Arktyce, nie sposób nie wspomnieć o jeszcze ważniejszym dla nas regionie, jakim jest obszar Morza Bałtyckiego, który jest wspólną odpowiedzialnością państw zrzeszonych w Radzie Państw Morza Bałtyckiego, a także Komisji Ochrony Środowiska Morskiego Bałtyku. Chciałbym wspomnieć o wspólnym koordynowaniu przez Polskę i Finlandię obszaru tematycznego biogeny, która chroni stan środowiska i różnorodności biologicznej Bałtyku. To inicjatywa w ramach strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego.

Panie i panowie posłowie, kwestie o których wspomniałem mają głównie wymiar wielostronny. Niech państwo pozwolą, iż przedstawię teraz perspektywę działań, które chciałbym prowadzić w wymiarze *stricte* dwustronnym. Bieżący rok jest rokiem wyborów parlamentarnych, zarówno w Finlandii, jak i w Polsce. Siłą rzeczy kalendarz wizyt dwustronnych na wysokim szczeblu jest nieco ograniczony. Trzeba wspomnieć o wizycie premiera Sipilä w Polsce w marcu oraz o wizytach ministra spraw zagranicznych RP w Helsinkach przy okazji wydarzeń wielostronnych. W przyszłym roku chciałbym pracować na rzecz zwiększenia intensywności kontaktów dwustronnych. Doskonałą ku temu okazją będzie przypadająca 7 lutego 2020 roku setna rocznica nawiązania stosunków dyplomatycznych między Polską a Finlandią. Taka okazja to z jednej strony przyczynek do wspomnień o trudnym czasie rozwoju obu państw w realiach po pierwszej wojnie światowej, a z drugiej impuls do dyskusji o tym, jak powinna wyglądać współpraca dwustronna w nadchodzących latach i jak Polska i Finlandia mogą współpracować na rzecz stawienia czoła wyzwaniom, przed którymi stoi cała Europa. Od 2011 roku Polska i Finlandia połączone są inicjatywą wzmocnionej współpracy. Myślę, że osiem lat, które upłynęło od tego czasu to dobry moment, aby przeprowadzić pewien przegląd wzajemnych inicjatyw i podjąć decyzję, na których obszarach powinniśmy się skupić. Chciałbym również zasygnalizować, że władze fińskie preferują model rozwiazywania problemów, który jest bliski polskiemu sposobowi myślenia. Podam dwa przykłady. Jeden z nich to współpraca z państwami afrykańskimi. Władze fińskie chcą położyć nacisk na to, aby ta współpraca była obustronnie korzystna, aby doprowadzić do zniwelowania negatywnych zjawisk, jak chociażby wymuszona migracja do Europy. Kolejnym przykładem jest walka z terroryzmem. Finlandia kładzie nacisk na zapobieganie radykalizacji. Te dwa przykłady pokazują, że Finowie chcą rozwiązywać problemy tam, gdzie leżą ich źródła. Myślę, że może to być dobry prognostyk dla przyszłej współpracy.

Być może państwo posłowie uznają, że jest pole do rozwoju współpracy międzyparlamentarnej. Wówczas z wielką radością zaangażuję się i wesprę taką inicjatywę. Co ciekawe, w fińskim parlamencie zasiada jeden poseł polskiego pochodzenia.

Szanowni państwo, we współczesnym świecie kluczowym obszarem dwustronnych relacji są kwestie gospodarcze. Finlandia jest 25 partnerem Polski pod względem obrotów na świecie – z obrotami około 3,5 mld euro oraz dodatnim dla Polski bilansem handlowym. Finlandia zajmuje również 16 miejsce pod względem wysokości inwestycji bezpośrednich w Polsce, z poziomem około 1400 tys. euro. Skala polskich inwestycji w Finlandii jest znacznie mniejsza – to około 100 mln euro. We współpracy z zagranicznym biurem handlowym w Helsinkach chciałbym przyczyniać się do rozwoju kontaktów gospodarczych i promocji polskiego rynku wśród fińskich inwestorów, ale też większego otwarcia fińskiego rynku na polskie inwestycje i produkty dostarczane przez polskich przedsiębiorców. W relacjach z Finlandią szczególnie istotna jest praca nad technologiami innowacyjnymi. Chciałbym w tym zakresie doprowadzić do zbliżenia i intensyfikacji kontaktów ośrodków naukowych.

Panie i panowie posłowie, bardzo ważnym zadaniem dla ambasadora RP w każdym państwie, również w Finlandii, jest utrzymywanie bliskiego kontaktu z Polakami mieszkającymi lub czasowo przebywającymi w tym państwie. Można powiedzieć, że to nieetatowi pracownicy polskiej dyplomacji, którzy są na pierwszej linii kontaktu z miejscowym społeczeństwem i mogą budować pozytywny wizerunek naszego kraju i utrwalać pozytywny przekaz. Chciałbym inicjować, wspomagać współpracę trzech największych organizacji polonijnych w Finlandii, zadbać o zapewnienie nauki języka polskiego dla wszystkich osób, które będą chciały ją pobierać, zwłaszcza dzieci oraz wszystkich Polaków mieszkających w Finlandii wesprzeć w utrwalaniu i rozwijaniu ich więzi z polskością. Chciałbym też przyczynić się do szerszej niż dotychczas współpracy małych ojczyzn, czyli samorządów. Taka współpraca, zgodnie z ustawą, odbywa się za wiedzą i zgodą MSZ i może doskonale wpisywać się w kierunki rozwoju polskiej polityki zagranicznej. Dotychczas cztery polskie województwa podpisały umowy o współpracy z odpowiednikami fińskimi. Na pewno jest potencjał do rozwoju tych relacji.

Zmierzam do konkluzji. Szanowni państwo, stosunki dwustronne między państwami sojuszniczymi to również obszary, w których strony prezentują odmienne stanowiska. To naturalne. W każdym tego typu obszarze chciałbym możliwie klarownie i merytorycznie wyjaśniać partnerom polskie stanowisko tak, aby doprowadzić, jeśli nie do wypracowania wspólnego, to przynajmniej do zrozumienia polskiej argumentacji. Ewentualne różnice spojrzeń między Polską a Finlandią na różne kwestie będą wiązały się dla mnie z koniecznością intensyfikacji dialogu opartego na faktach i merytorycznej analizie.

Wysoka Komisjo, panie i panowie posłowie, dziękuję za możliwość przedstawienia ogólnego zarysu działań, które chciałbym realizować jako ambasador RP w Finlandii. Bycie ambasadorem RP to ogromny zaszczyt, ale również odpowiedzialność i wyzwanie. Jeśli Wysoka Komisja pozytywnie odniesie się do mojej kandydatury, zobowiązuję się z najwyższym zaangażowaniem wykonywać swoje obowiązki i niestrudzenie działać na rzecz realizacji interesów Rzeczypospolitej Polskiej. Bardzo dziękuję za uwagę.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Otwieram dyskusję. Czy są pytania do kandydata? Pan poseł Pyzik – bardzo proszę.

Poseł Piotr Pyzik (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, panie ministrze, chciałem zadać kilka pytań. Pominęliśmy temat Polonii. Druga kwestia – Arktyka, koło podbiegunowe i związek Finlandii – od miesiąca – z przewodnictwem w Radzie Arktycznej i konsekwencjami gospodarczymi dla nas, jako obserwatora w tej radzie i kraju w tej przestrzeni gospodarczej. To ważny moment, gdyż topnieje przejście północne, czyli dostęp do Arktyki jest coraz ciekawszy. To daje potencjał gospodarczy i stwarza nowe wyzwania. Chciałem wrócić do BHZ, o którym pan wspomniał, w aspekcie narzędzi i instrumentów, którymi można by dysponować, aby tę przestrzeń gospodarczą przez Finlandię czy inne kraje skandynawskie otworzyć. Zastanawiam się, czy w kontakcie z pełnomocnikiem do spraw małych i średnich przedsiębiorstw – panem Adamem Abramowiczem i insty-

tucjami do tego powołanymi – nie warto powołać więcej misji gospodarczych do Finlandii i Finów do Polski?

Kolejna kwestia to wysokie technologie, które w Finlandii, kraju, z którego pochodziła Nokia, są dobrze znane. Moje pytanie o Arktykę nie jest przypadkowe. Jestem przewodniczącym parlamentarnego zespołu ds. badań polarnych. Bardzo interesowałoby mnie jak planuje pan poszerzyć tę przestrzeń, zwłaszcza że Rosjanie bardzo aktywnie działają w Arktyce. Dowodem tego jest fakt, że mają obecnie 3 lodołamacze i w ciągu kilku lat chcą zbudować ich 13–14. To nie są lodołamacze takie, jak nam się wydaje – że płynie sobie statek i rąbie lód. To statek, który zostawia 50 metrową przestrzeń wolną od lodu bez względu na temperaturę. To duże wyzwanie. Wspomniał pan o współpracy naukowej: Czy mógłby pan rozwinąć ten wątek?

W młodości zaczytywałem się w takim autorze, który nazywał się Mika Waltari. W jednej z książek pisał o Katarzynie Jagiellonce i o wydarzeniach, które działy się, strzelam – w 1563 roku – w zamku w Turku. Nie będąc jeszcze królową Szwecji, ale żoną brata króla Szwecji odbierała egzekucję szlachty fińskiej przez Szwedów. Wiemy, że Finlandia była okupowana przez Szwedów. Są ludzie – Finowie, jak Mika Waltari – którzy twierdzą, że właśnie te wydarzenia były początkiem prawdziwej niepodległości Finlandii. Warto to wykorzystać. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Bardzo dziękuję panu posłowi. Chciałbym zapytać pana ministra o przyczyny wcześniejszego zakończenia misji przez ambasadora Suchoplesa. Od 2017 do 2019 roku pełnił swoją funkcję i jaki był powód wcześniejszego zakończenia misji? Czy jeszcze są pytania ze strony państwa posłów? Nie ma. Bardzo proszę pana ministra o odpowiedź.

Sekretarz stanu w MSZ Szymon Szynkowski vel Sęk:

Zacznę od końca, panie przewodniczący. Jak państwo posłowie wiedzą, prezydent dysponuje prawem do odwołania ambasadora w każdej chwili, bez podawania przyczyn. W tym przypadku powody, konieczność służby dyplomatycznej – mówiąc w sposób bardziej ogólny – sprawiły, że pan prezydent uznał, że tego rodzaju zmiana jest konieczna.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Bardzo proszę kandydata o odpowiedź.

Kandydat na ambasadora RP Piotr Rychlik:

Dziękuję bardzo. Bardzo dziękuję panu posłowi i panu przewodniczącemu za te pytania i zaangażowanie w sprawy polarne i wspieranie MSZ w działaniach, które podejmujemy. To prawda, jeśli chodzi o możliwości gospodarcze, jakie tworzą się w zakresie zmian w Arktyce, na pewno zamierzam odbyć pogłębione konsultacje z Ministerstwem Przedsiębiorczości i Technologii, jak również polskimi uniwersytetami, uniwersytetami po stronie fińskiej – np. Uniwersytetem w Oulu. Tak jak pan poseł doskonale wie, w ramach administracji rządowej trwają prace nad polską polityką polarną, czyli szerszym dokumentem, który ma wyznaczać kierunki polskiego zaangażowania w tym obszarze. Póki co są one na etapie koncepcji i konsultacji międzyresortowych. Myślę, że z tego dokumentu będzie można zobaczyć pewien obraz polskiego zaangażowania. Jako dyrektor Departamentu Prawno-Traktatowego mam przyjemność być zaangażowany w te prace. Myślę, że wkrótce, po zakończeniu tych konsultacji będziemy mogli więcej na temat polskiego zaangażowania w Arktyce powiedzieć. To dość obszerny dokument, który szczegółowo prezentuje szanse, również w obszarze gospodarczym.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Bardzo proszę, pan poseł Pyzik.

Poseł Piotr Pyzik (PiS):

Oczywiście jestem w kontakcie z państwa pracownikiem merytorycznym Piotrem Rakowskim i rozmawialiśmy wiele razy na ten temat. Ten projekt polskiej polityki polarnej i prace nad nim mogłyby przyspieszyć, chociażby ze względu, o którym mówiłem. Rosjanie są już bardzo do przodu. Putin już powiedział, że go nie interesuje, dlaczego lód topnieje – topnieje, a w związku z tym jest dostęp do źródeł surowców i zaprasza cały

świat do wspólnego ich wydobywania. Takie kraje jak Kanada, mówię o szelfie północnym, za chwileczkę mogą się zdziwić i to bardzo.

Kandydat na ambasadora RP Piotr Rychlik:

Dokładnie tak. Śledzimy prace rosyjskie nad budową nowych lodołamaczy. Co do polskiej polityki polarnej, ten materiał jest gotowy, ale jak wiadomo, lepsze jest wrogiem dobrego. Dlatego konsultacje międzyresortowe są potrzebne, aby dokument mógł ujrzeć światło dzienne.

Poseł Piotr Pyzik (PiS):

Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Jeśli nie ma więcej pytań, przystąpimy do głosowania. Prosimy pana dyrektora o opuszczenie sali. Pan dyrektor świetnie zna ten nasz zwyczaj, jako częsty gość na posiedzeniach Komisji.

Przystępujemy do głosowania. Kto jest za pozytywnym zaopiniowaniem… Proszę, jeszcze pan poseł Pyzik.

Poseł Piotr Pyzik (PiS):

Jeśli można, chciałbym bardzo podziękować panu ministrowi za tę merytoryczną i kompetentną kandydaturę. Jestem bardzo z niej zadowolony. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Miejmy nadzieję, że przepracuje pełną kadencję na placówce. Bardzo proszę, pani poseł. Jeszcze nie głosujemy. Cieszę się, że pani mnie dopinguje.

Jeszcze raz, dla porządku, kto jest za pozytywnym zaopiniowaniem kandydatury pana Piotra Rychlika na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Finlandii? (10) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję bardzo. Stwierdzam, że Komisja jednogłośnie pozytywnie zaopiniowała kandydaturę pana Piotra Rychlika.

Proszę o zaproszenie kandydata.

Panie dyrektorze, jest mi miło w imieniu Komisji poinformować o jednogłośnie pozytywnym zaopiniowaniu pana kandydatury, pogratulować opinii Komisji i życzyć dobrej pracy dla Polski na placówce w Finlandii. Chciałbym również, jak wspominał pan w swoim wystąpieniu, zapewnić o gotowości współpracy Komisji w przestrzeni dyplomacji parlamentarnej. Jako Komisja zawsze jesteśmy gotowi wspierać naszych dyplomatów w ich pracy. Jeszcze raz serdecznie gratuluję.

Kandydat na ambasadora RP Piotr Rychlik:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Wszystkim dziękuję za poświęcenie czasu mojej kandydaturze.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś chciałby zabrać głos w sprawach bieżących? Nie słyszę pytań ani uwag. Zamykam posiedzenie Komisji. Stwierdzam, że porządek dzienny został wyczerpany. Dziękuję bardzo.